

[Hans Nielsen.]

Masser af de Virksomheder, der i denne Tid er bukket under, vilde have kunnet holde sig oven Vande.

Til Slut maa jeg advare ærede Medlemmer mod at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby).

Himmelstrup: Det er ikke Problemet om Kronevalutaens Værdi, vi diskuterer her i Aften, men Spørgsmaalet er bragt frem ved den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Eftermiddagsmødet rettede til den fungerende Udenrigsminister i Anledning af en Artikel, der den 7. December har staaet i „Østsjællands Folkeblad“, og som jeg forstod saaledes — jeg har ikke læst Artiklen —, at det, der blev sagt, var, at det ikke vilde være muligt her i Landet at sænke Kronevalutaen under den nuværende Pris paa 22,50 for et Pund Sterling, fordi Aftalerne mellem England og Dominions gav Ret til, at der blev gennemført en tilsvarende Forøgelse af Toldbeskyttelsen for de Varer, som vi sender over til England, saafremt der fandt en saadan Sænkning af Kronevalutaen Sted. Den højtærede Statsminister har som fungerende Udenrigsminister om denne Sag nu udtalt, at der i Ottawa-Aftalen — eller Aftalerne, for der er jo mange, og det er ikke uden Betydning, at vi slaar det fast — findes en Bestemmelse om, at saafremt en ved disse Aftaler tilstaaet Præference skulde blive gjort betydningsløs ved en Statsforanstaltning fra et andet Land, saa fandtes der en Ret som den nævnte for den paagældende, og at dette af Udenrigsministeriet fortolkedes derhen — selv om det altsaa ikke direkte stod i den paagældende Overenskomst —, at det ogsaa gjaldt for en eventuel Kronesænkning her i Danmark.

Men, hvis jeg ikke husker meget fejl, og det tror jeg ikke jeg gør, men det er jo ikke saa let at huske alle Enkeltheder, naar saadan et Spørgsmaal pludselig kastes ind i Diskussionen, saa findes den paagældende Bestemmelse kun i een af Ottawa-Konferencens mange Aftaler, nemlig Overenskomsten mellem Storbritannien og Kanada og udelukkende tagende Sigte paa Sovjetregeringen og den Konkurrence paa Træimportens Omraade, som man fra Kanadas Side frygtede skulde finde Sted i Storbritannien, netop ved den særlige Form for Handelspolitik, som man driver i Sovjet, med Statsforanstaltninger som Eksportpræmier, med Statstilskud eller paa anden Maade. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i det,

jeg her siger, og jeg tror ikke, at denne Bestemmelse, denne Passage, findes i nogen som helst anden Traktat end den, jeg her har nævnt, og da Forholdet jo er dette, at vi, saa vidt jeg ved, ikke konkurrerer med Kanada — maaske dog med en Smule Flæsk paa det engelske Marked, men der er jo ikke Told paa Bacon i England —, forekommer det mig, at det er mere end dristigt af den fungerende Udenrigsminister og mere end dristigt af Udenrigsministeriets Embedsmænd ved en Lejlighed som denne at ville give en Fremstilling af dette Forhold, saaledes som det er sket her i Aften.

Det er i det hele taget paafaldende, i saa høj Grad man, om jeg saa maa sige, udnytter Udenrigsministeriet i snævre Partiformaals Tjeneste. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at det egentlig var min Agt i Eftermiddags at gøre nogle Bemærkninger til den Kronik, som den højtærede Udenrigsminister for faa Dage siden har skrevet i Dagbladet „Politiken“ om det Forslag, som vi behandler her i Aften. Jeg gjorde det ikke, fordi Udenrigsministeren ikke kunde være til Stede, men det forekommer mig, det vil jeg ikke lægge Skjul paa, besynderligt, at en Mand som den højtærede Udenrigsminister tror at kunne forene Virksomheden som Udenrigsminister, altsaa som Indehaver af en af Statens højeste Embeder, med Virksomheden som polemisk Journalist i et Dagblad, rettende Angreb mod Enkeltpersoner i et rent indre Spørgsmaal med Udgangspunkt i det udenrigspolitiske og derigennem forfølgende snævre partimæssige Interesser.

Der er jo gjort en hel Række Bemærkninger til mig af de Talere, der har haft Ordet, siden jeg i Eftermiddags fremsatte de Bemærkninger, jeg gjorde. Der er ogsaa lagt op til en Art Diskussion mellem Det konservative Folkeparti og Venstre, eller det er antydnet, navnlig af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at en saadan Diskussion vilde komme. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bebudede i sit første Indlæg et historisk-politisk Opgør mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og Venstre. Det endte jo imidlertid med, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rettede en skarp Kritik mod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og Det konservative Parti for den almindelige økonomiske Politik, de havde ført i Aarene siden 1920, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller svarede derpaa ved at kritisere den økonomiske Politik, som Socialdemokratiet havde ført, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu gav Svar paa Tiltale ved atter at